

SJARMTRULLO

Italias mest urørte reisemål er et bondeland bygget på stengamle trullokunster.

TEKST TINA HELEN AASEN FOTO JØRN TOMTER
Puglia, Italia

– **GENIALT AV DEM** som var så fattige, å bruke det de hadde plenty av. Sten. De trengte bare sten for å bygge hus.

Teaterdirektør Carlo Formigoni (77) myser mot solen foran sin hundre år gamle trullo, et stenbygg med rundt, kjegleformet tak.

Vinden suser i Valle d'Itria, rusker i dalens tusen år gamle oliventrær. Vrengte, knusktørre trestammer står støtt. Og på bakken under trærne ligger sten på sten på sten. Bakken ser ikke videre frodig ut, men synet bedrar. Frukt, oliven og vin vriss ut av stensjorden i store mengder.

Utlendinger trette av andre utlendinger fant til slutt den sørlige sjarmøren, hvor italiensk er det eneste språket. De siste fem årene har markedet for feriehus eksplodert. «Trulli til salgs»-annonsene hang nylig tett i vinduet på Londons elegante Har-

rods. Avisene diskuterer side opp og ned: Er Puglia det nye Toscana? Ingen vet. Likheten er langt ifra slående; Toscana er fjell og grønne bakker, Puglia flat som en pannekake.

Og tiden seg knapt raskere enn trærne. Byggene er ikke bare fra en annen tid, de kunne vært fra en annen verden. Kjegleformede stentak lyser bak tretoppene som festlige hatter, runde hobbithus hvite som snø ligger i klynger som stjålet fra «Ringenes Herre».

Puglia grenser til Hellas, og kjører samme hvite stil som naboen. Men måten de lokale utnytter den sterrike jorden på er unik for italienerne.

MIDT I HISTORIEN. – Å bo i en trullo er å leve midt i historien. Vi forstår hva som var her før oss, og hva vi snart skal overlate til andre, filosoferer Formigoni.

Stenbygget han bor i har fem trullotopper, og »